

Mobil/sug 10-11

KILDEN

Nr. 5 - Julenummer 1997

Glædelig jul 1997

KILDEN

er Husejerforeningen i Strandvejskvarterets beboerblad, og udgives af denne forening under ansvar af bestyrelsen og den af bestyrelsen udpegede redaktør, som p.t. er:

Carsten Ohmsen
Berggrensgade 16
2100 København Ø
Tlf.: 31 18 01 90

Alle meddelelser fra bestyrelsen er mærket med

Bestyrelsen 1995/96:
Christian Sonne - formand
Heisesgade 49
Tlf. 39 29 54 51
(gadevedligeholdelse)

Jan Væver - næstformand
Kildevældsgade 13
Tlf. 31 20 75 31
(R98/miljø/skabsfører)

Niels Ingvarsten - sekretær
Hornemansgade 29
Tlf. 39 29 42 18
(materiel og kælder/HFH)

Carsten Ohmsen
Berggrensgade 16
Tlf. 31 18 01 90
(KILDEN/rotter og kloakker/
historisk udvalg med Ole Fauershøj
som seniormedlem)

Dorte Raaschou
Heisesgade 43
Tlf. 31 18 13 09
(facader og lokalplan)

Suppleanter:
Jette Bisbjerg
Kildevældsgade 34
Tlf. 39 27 14 10

Jacob Breck
Kuhlausgade 12
Tlf. 39 29 14 35
(begge suppleanter: trafik)

Kasserer:
Oluf Greisen
Kuhlausgade 46
Tlf. 39 29 60 62

Leder

Julen nærmer sig, og meget ser ud til at være ved det gamle i vores kvarter, bortset fra torvet, som dog efterhånden ser ud, som da det blev anlagt i begyndelsen af dette århundrede, med sine toppede brosten lagt i flotte buer.

Fyrværkeriet er bestilt, og »Kilden«s julenummer indeholder i god overensstemmelse med traditionen en fortælling af litteraten Martha Lichtenberg, som huserede i Hornemannsgade nr. 29 i det såkaldte »Penalhuset«.

I novellen fra 1956: »Søg efter det tabte«, som blev bragt i årsskriftet »Julegaven«, er det de tabte får, der søges efter af en ugudelig fjeldbonde. Denne overraskes imidlertid af et voldsomt uvejr, og det bliver hans landsbyfæller, der søger efter ham. De finder ham samt de lam, han selv søgte efter, og han må erkende, at der nok har været en eller anden, der frelste ham. Han indlemmes derfor atter i flokken.

Jeg kom til at tænke på denne lille banale julehistorie efter den megen skrivi og mudderkastning omkring forsøgene på at leve op til den bevarede lokalplans intentioner. Det var især titlen: »Søg efter det tabte«, der sprang i øjnene. Det er jo bl.a. det, bestyrelsen gør under de årlige havevandring. Der bliver søgt efter det »oprindelige«, og der bliver reageret, når det »oprindelige« er gået tabt. Det er bl.a. denne form for konservatisme, som præger bestyrelsens holdning til forandringer og ombygninger af hegn og forhaver.

Men nok om det! Redaktøren blev meget glad og overrasket, da endnu en facet af byggeforeningsånden dukkede op. Det drejer sig nemlig ikke kun om solidaritet med de gamle byggeidealere - det drejer sig i allerhøjeste grad om den til dato allestedsnærværende fællesskabsfølelse, som især ældre beboere har følt sig trygge ved. Det, at de vidste, at der blev holdt øje med dem - at de vidste, at der var nogen, som fejede deres fortov og gadestykke for sne - at de vidste, at der var yngre beboere, der rensede deres brønde og tagrender - ja, jeg kunne nævne mange andre eksempler på hjælpsomhed og initiativer, som før i tiden var selvfølgeligheder.

Og nu frem til sagen: En beboer i Hornemannsgade har taget initiativ til at invitere kvarterets pensionister med til julemarked i Tivoli. Flot gjort. Sådanne initiativer tilhører noget at det tabte, som vi i bestyrelsen har søgt længe efter.

Rigtig god tur og en glædelig jul ønskes af

Den gammeldags Redaktør

Hvis vi får en hvid jul og vinter!

Husk at fjerne sne og tilisning fra fortov og gangareal, så R98 kan afhente renovationen uden problemer.

Det vil også glæde vore ældre beboere at det bliver gjort, og hvis du samtidig har lidt ekstra energi, så hjælp naboen eller genboen hvis du fornemmer at jobbet bliver lidt for uoverskueligt i den høje alder.

Årets julekort

Dobbeltkort trykt i 4 farver.

Hoveddøren, samt det karakteristiske murværk og vinduesparti overlader ingen tvivl om, at motivet er fra vore huse - dog iblandet lidt julenostalgi.

Kortet er tegnet af Ulla de Frey som tegnede sidste års motiv fra "Torvet". Der er stadig nogle mindre oplag af julekort fra tidligere år. Disse kan naturligvis også købes så længe lager haves.

1 kort sælges for kr 8,-
4 kort sælges for kr 20,-
10 kort sælges for kr 60,-

Inklusiv prisen medfølger en god kvalitetskuvert.

Kortet er klar til salg på nedenstående adresser fra lørdag den 6. december.

Jette Bisbjerg
Kildevældsgade 34

Christian Sonne
Heisesgade 49

Niels Ingvarsten
Hornemansgade 29

Jan Væver
Presenta
Østerbrogade 167
(indgang Borgervænget)
åbent i dagtimerne 9-17
på hverdage

Jacob Breck
Kuhlausgade 12

Jan Væver
Kildevældsgade 13₃

SNERYDNING

LÆSERBREV

Da vinteren snart holder sit indtog, håber jeg at alle husejere vil sørge for at rydde sne, salte eller gruse.

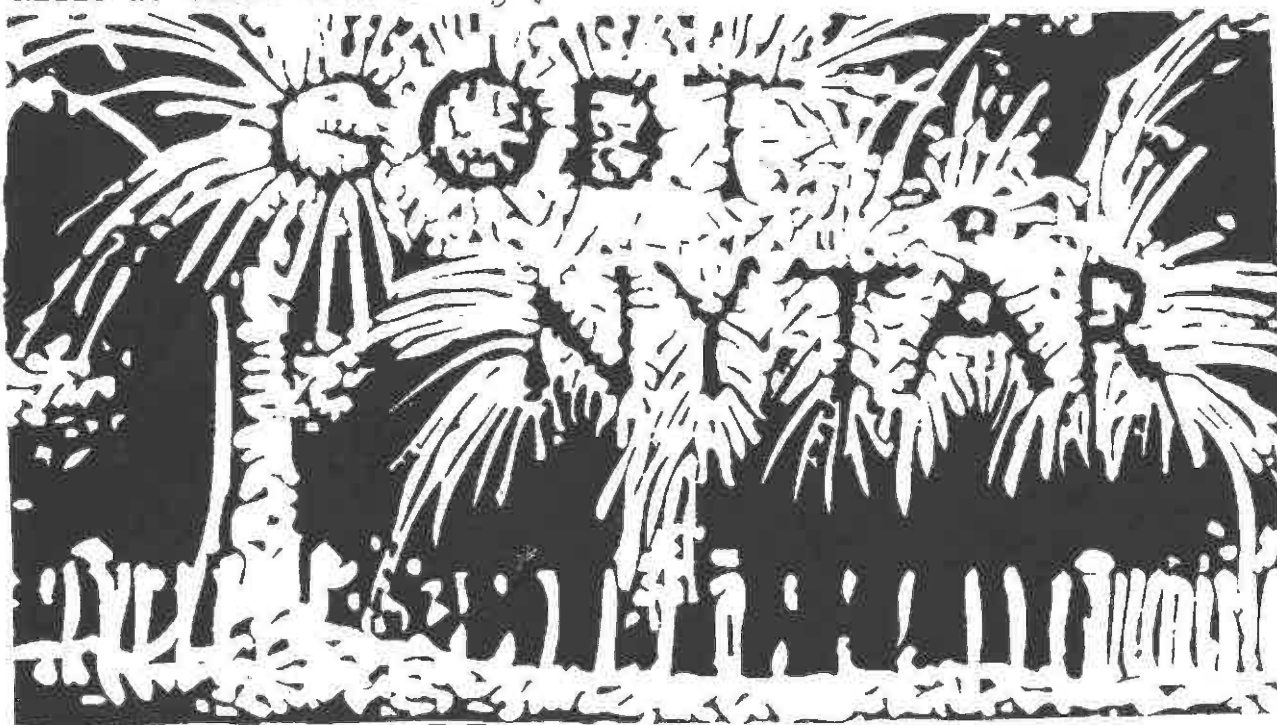
Jeg er ældre og dårligt gående og skal hver dag på arbejde. Det kan derfor være et problem at komme fra mit hus og til Østerbrogade. Jeg var sidste år ude for at det praktisk talt var umuligt uden at risikere at falde.

Når man anskaffer et byggeforeningshus, må man jo være indforstået med besværligheder med at holde fortov og det halve af kørebanen, men det tror jeg at mange helt sætter sig ud over, selv om det er lovpligtigt.

Jytte Dragsholm

Niels W. Gades Gade 46

Jytte Dragsholm

Så er der igen arrangeret stort nytårsfyrværkeri på et - forhåbentlig færdigrenoveret - Torv.

Affyringen vil starte ca 00.45 - afhængig af den sidste bus.

Carsten Reiff har - igen i år, lovet at stå for affyringen, og Tivoli's fyrværkermester leverer - igen i år, knaldet.

Økonomiske bidrag til arrangementet modtages gerne, og kan indbetales til :

Husejerforeningens sekretær Niels Ingvarsen, Hornemansgade 29

eller

Husejerforeningens kasserer Oluf Greisen, Kuhlausgade 46

Bidrag kan også indbetales på Girokonto 8 13 31 58

TIVOLI

JULEMARKED

I

TIVOLI

Adventsudflugt
for
pensionister

Tivoli er i disse uger vågnet af vinterdvalen. Julelys og gaveboder har forvandlet den gamle have til en dejlig oase her i decembermørket. Men også i Tivoli trives julehyggen bedst i godt selskab.

Tag med på en adventsudflugt sammen med kvarterets øvrige pensionister. Beboerforeningen yder et tilskud til arrangementet, så du skal blot selv betale transporten frem og tilbage.

Vi mødes lørdag den 13. december klokken 14.30 i Hornemansgade 11. Her serveres gløgg og æbleskiver, inden vi begiver os ind mod byen. (Hvis vejret er helt umuligt, springer vi Tivoli-turen over, og hygger os inden døre i stedet).

Tilmelding på telefon 31 18 31 48 (helst efter 18.00). Sidste tilmeldingsfrist er torsdag den 11.12.

Ginna Sørensen

FASTELAVNSFEST

Så er det ved at være tid til at tænke på det årlige traditionelle fastelavnsarrangement.

Mange beboere har gennem årene været involveret i denne fest for vore børn og deres forældre og mange flere er velkomne.

De sidste par år har undertegnede stået for arrangementet og vi kunne godt bruge lidt frisk inspiration. Vi kunne f.eks. godt tænke os at optoget rundt i vore gader blev ledsaget af musik af alle de mange musikere i vort kvarter.

Har du friske ideer til arrangementet?

Har du mod på at spille musik til optoget eller bagefter?

Vil du bage nogle fastelavnaboller?

Så henvend dig til:

Lena og Per Berggreensgade 8 31186540

Verdens bedste figenbrød

Nu nærmer Julen sig. Hver familie har sine egne traditioner, som man hænger om. En af traditionerne i mit barndomshjem var, at vi lavede figenbrød - en tradition som jeg har fortsat. Det gi'r armkræfter, er sundt og billigt, og kan bruges både til pålæg, konfekt og slik. Eneste forudsætning er en god gammeldags kødhakke-maskine (den behøver ikke at være af mærket Huskvarna for at du'), jeg tror hverken der er kræfter eller julestemning nok i en moderne foodprocessor! Og børnene elsker at dreje håndsvinget!

500 g figner (den hårde dims på fignerne fjernes)

300 g stenfri svesker

200 g kokosmel

8 spsk havregryn

Ingredienserne kommes i på skift og køres 2 gange gennem kødhakkemaskinen. Det klistrer herligt. Massen deles i 8-10 portioner og rulles til pølser i havregryn, der er strøet ud på bordet. Figenbrødene pakkes ind i pergamentpapir og derefter i folie og gemmes i køleskabet.

God fornøjelse - og god jul!

Christian Sonne

Ændringer i bestyrelsen

Da Dorte Raaschou - midlertidig, er flyttet til Tyskland - på et spændende job i Frankfurt, har det været nødvendig med en mindre omplacering af arbejdsopgaver, idet Niels Ingvarsen - midlertidigt, varetager alt om "facader og lokalplan".

Ellers fortsætter bestyrelsen som hidtil, inklusive de meget aktive suppleanter.

Af Martha Lichtenberg Madsen

Det er fælt, så det stormer,« sagde Hanna, idet forstuens dør smækkede i efter hende, »jeg var nær ikke kommet om gavlen, da jeg skulle i kælderens« — og hun tog hovedklædet af og lagde det på køkkenbænken. »Bliver det sådan ved, orker jeg nok ikke at gå til kirke i morgen.«

Ola, der sad på tørvekassen og snittede noget brænde i småspinde, sagde:

»Så kan du jo blive derfra!« Det blev sagt med et lille smil, og Hanna smilede også lidt, da hun svarede:

»Du skulle hellere have tilbudt at følges med mig i sådant et vejr!«

De to søskende skændtes aldrig, sådan set, men mundhuggedes gjorde de tit nok, for der var mangan gang ikke så lidt at kævles om, for Ola var nu ikke altid, som han burde være, nej, han var ikke.

Ola så ikke op, da han sagde:

»Du ved jo godt nok, at jeg går ikke i kirke!«

Hanna sukkede. Ja, hun vidste det godt nok, men bestandig håbede hun, at han nok en gang ville komme.

Det var bror og søster, og siden Hanna for år tilbage havde mistet sin mand på søen, havde de to søskende boet sammen her på den lille havomkranste ø, hvor fjeldene var stejle og bratte, og hvor bygdens huse lå spredte på skrænterne; bygdefolkene var godt kendt med storm og rusk, med tåge og regnbyger, og man vidste god besked med, når man burde holde sig inden døre, for at ikke ulykker skulle ske og menneskeliv gå tabt også på landjorden. Det kunne være et strengt liv at færdes på fjeldstierne for at søge efter fårene, der gik ude længst mulig, trods blæst og kulde; men ruskede stormene alt for kraftigt som i dag og snefog strøg hen over græstørvan på tagene, så gik da mændene som oftest alligevel ud for at redde de små lam eller genne fårene ind mod bygden.

Ola sad tålmodigt og snittede videre, medens Hanna dækkede bordet med the og sigtekage. »Mon præsten når at komme over fjeldet inden aften?« sagde hun spørgende og så ud ad vinduet, som ventede hun, at stormen ville lægge sig og skyerne spredes — de tunge skyer, man lige kunne øjne over fjeldkanten deroppe.

»Nå, er det i morgen, præsten skal prædike?« sagde Ola, skønt han såmænd udmærket godt vidste det, og Hanna sagde blot:

»Ja, skolelæreren har nu læst i kirken de tre søndage — den fjerde skulle præsten gerne kunne nå hertil — og Heines dreng skal døbes.«

Ola svarede ikke, for den ting kom jo ikke ham ved. Hanna skænkede theen og Ola satte sig hen ved bordet.

Lidt efter spurgte Hanna:

»Hvis stormen bliver ved, kunne du så alligevel ikke tænke dig at følge mig ud til kirken i morgen — —«

Ola betænkte sig lidt. Så svarede han:

»Hvis du ikke kan finde andre at følges med, så kan jeg naturligvis godt gå med — ja, altså til kirkedøren!«

Nu så Hanna alvorlig ud. »Naturligvis kan jeg slå følge med en eller anden,« sagde hun. »Men det er dig, Ola, jeg håber at få indenfor den kirkedør, ved du nok.«

Ola rystede på hovedet. »— og du ved også, at du ikke får mig der ind,« sagde han. »Jo, hvis jeg når at blive lige så gammel, som du er nu, så kan det vel endda være tidsnok med — den slags!«

Hanna nikkede eftertænksomt. »Ja,« sagde hun, »men, hvis du nu ikke bliver så gammel —?«

»Hvorfor skulle jeg ikke det?« spurgte broderen skarpt.

»Nej, naturligvis! Hvorfor skulle du ikke?« Og lidt efter sagtmødt: »Gud råder!«

»Åh!« kom det irriteret fra Ola, og han skubbede thekoppen fra sig henad bordet. »Du med dit evindelige præk!« Så rejste han sig. »Har du brug for mere småbrænde til i morgen tidlig? Tørv er her jo nok af foreløbig.« Det var tydeligt, at nu skulle der tales om noget andet.

Hanna så stadig alvorligt og bedrøvet på sin langt yngre broder, men hun tav, for hun vidste, at det nyttede ikke, ak, nej, det nyttede ikke ...

»Nu braser sneen for alvor ned,« sagde så Ola og gik mod vinduet. »Den ryger lige ind over fjeldtoppen fra nordøst.«

»Arme folk, der er på søen,« sagde Hanna og foldede hænderne.

Ola trak køkkengardinet lidt til side. »Det ser næsten ud til,« sagde han, »at præsten er nået frem, der er lys hos Heine.«

»Åh, så Gud være da takket,« hviskede Hanna, »— kommet, inden uvejret vel sagtens tager endnu mere til.«

Så blev der i det samme taget i yderdøren, og en stemme råbte ind:

»Ola er vel ikke gået ud efter fårene?«

Hanna svarede indefra:

»Nej, Ola sidder her!«

»Det er godt,« sagde stemmen derude. »Ja, for uvejret er over os! Sig til Ola, at han skal blive inden døre!«

Det var naboen, Poul-Jacob, der havde råbt, nu var han væk igen.

Ola gik op på sit kammer, og da han igen kom ned i køkkenet, var han klædt på i den strikkede trøje og knæbukserne, huen med øreklapperne og alt det tykkeste, der var brug for til en fjeldtur som denne.

»Du går da ikke ud, Ola?« spurgte Hanna bange. »Du hørte jo, hvad Poul-Jacob sagde!«

Men Ola nikkede med sit drillende smil. »Naturligvis går jeg ud og prøver på at finde fårene, vi har nok ikke råd til at miste et eneste!«

»Men uvejret!« jamrede Hanna. »Snetykningen! Du får ikke lov at gå, Ola! Bliv dog inden døre!«

Ola bare knappede den yderste trøje. »Naturligvis går

jeg ud og søger efter de får, vi ikke fandt i middags —
— og han tog sin stok.

»Så i Guds navn da!« sukkede Hanna, tændte petroleumslampen over bordet og tog fat på sit strikketøj. For man måtte jo da vente og se . . .

Ola stred sig frem gennem tykningen, han klarede sig helt godt foreløbig, trods modvinden og skarpe isnåle, der prikkede i kinderne; men når kastevinden slog ind, så gjaldt det om at stå fast og sikkert, for hvad er et menneske vel i den slags vejr? En kastevind kan lege med et nok så kry og stædigt karlfolk, at man bliver som en af de småpinde, Ola lige har skåret derhjemme ved komfuret til Hanna — kan blive kastet bort fra stien og ud over fjeldskrænten, være knust, inden man når havet og brændingen dernede — — —

Ola sætter sig et øjeblik på en klippeblok, men her er endnu mere bidende koldt — han må nok alligevel hellere gå videre, men til hvilken side? Han er med et ikke klar over, hvor han mon egentlig befinder sig.

Sneen er nær ved at dække ham, og alligevel bliver han siddende, for nu hører han et får bræge, kaldende og ynkeligt. Nej, så tør han da slet ikke — slet ikke gå videre, han må først lytte sig til, hvorfra den kalden virkelig kommer.

Han rejser sig alligevel et par gange og lytter, men sætter sig dog igen, for intet, nej, intet bliver lettere — alting bliver snarere mere vanskeligt. De får må han have fundet, men hvis nu det ikke lykkes, hvad så?

Ola må nu læne sig mod klippevæggen for at kunne sidde helt fast, her rusker stormen nemlig endnu mere, end da han gik hjemme fra, og den hylér også endnu mere, end da han gik opad stien, men nu er han blevet så tung og stiv, at han slet ikke kan rejse sig.

Ja, Ola læner sit hoved ind mod den hvide sne, der ligger i en drive bag den store sten, hvor han sidder. Hvor ville det være dejligt nu at kunne sove lidt, men det går måske ikke an? For det gælder jo de får, der skal frelles — han må og skal have dem hjem til Hanna.

Hvor længe mon det er siden, han gik hjemmefra? Et kvarter? En halv time? Nej, mon det alligevel ikke er en hel time siden, han hørte Hanna sige: »I Guds navn da!« lige da han smækkede døren efter sig.

Nej, så længe kan det ikke være, bare fem minutter måske?

Ola lukker øjnene. Hvordan er det nu? Så han ikke for lidt siden en stjerne blinke — men nu er den borte. Og et får brægede — har han da virkelig fundet det? Fundet det lam, han er ude at søge efter? Hvor vil han blive glad, hvis det virkelig er fundet.

Det er, ligesom Ola ikke mere fryser som bare for lidt siden — men blæsten bliver alligevel ved med at hyle og ruske om fjeldsiden, hvor han nu sidder, og sneen fyger, så det er, ligesom han har fået en lunende dyne over sig, og når han prøver på at lytte rigtig efter, er det igen, som om et af hans får bræger langt borte, måske det virkelig kalder på ham.

Det er noget sært noget, dette her! Hvem er det for resten, der en gang har sagt noget om, at hvis hyrden mister et af sine får? — At den gode hyrde søger efter det fortabte, indtil han finder det?

Jo, Hanna har talt om det — og Poul-Jacob også! Nej, det er slet ikke til at huske nu, for der er vistnok flere andre, der har sagt det samme, endda mange gange. Ja, og så står det nok også tilmeldt i en eller anden bog, men i hvilken? Åh, det er vist i den gamle lasede hjemme på Hannas kommode.

Nu er det igen, som om der er et får, der bræger, og samtidig som en stemme, der taler.

»Ola, du må rejse dig! Du må ikke sidde der, du må gå — gå!«

Men når han nu ikke kan gå, ikke kan flytte benene, der er stive og ufølsomme, ikke kan røre sig det aller mindste —

Og alligevel er det, som om han igen er på vej langs den smalle klippesti, men nu går det ikke opad, nu går det nedad, medens stemmen fra før bliver ved: »Du må gå, så du kan blive varm! Du må gå, Ola!«

»Ja, ja, menneske, jeg skal nok gå,« råber Ola gennem stormen — nej, han råber det nok slet ikke, men bare hvisker det, det er kun ham selv, der tror, at han råber. »— Men først må jeg da finde det lam, der er blevet borte i uvejret, for jeg kan blive ved at høre dets brægen og kalden, men hvor finder jeg det?« Og hans stemme er ved at knække over, som om han er ved at græde — og det er han da ikke — Ola græde? — —

»Vi har det her,« siger den stemme, der lyder, som er det Poul-Jacobs. »Elias bærer det store moderfår, og så følger de andre jo efter!«

»Kom nu, Ola,« siger så Elias, »for det er ved at blive nat, så vi må skynde os, og vi ser da allerede lyset nede hos Hanna, hun ville lade det brænde i vinduet, til vi kom. Hun sendte os ud for at lede efter . . .«

— — efter fårene, ja . . .« siger Ola mat.

»Nej, efter dig, Ola, da du ikke kom tilbage, inden mørket helt faldt på.«

»Kom jeg ikke tilbage? — Jo, vist gjorde jeg så! Her er jeg jo!«

— — Ola falder over dørtrinnet ind i køkkenet, da de endelig når så langt.

Det stivfrosne tøj må tages af ham, forsigtigt og varsomt arbejder mændene med deres bygdeven, og de bærer ham op og lægger ham i seng. Så får han varm the, der kvikker ham op; men også først da de andre kan mærke, at nu er Ola ved helt at vågne op, går Elias og Poul-Jacob hver til sit, trætte og forkomne.

»Fårene, der var blevet borte, blev altså frelst?« spørger Ola, men da er der gået en stund i stilhed, og Hanna kan kun svare med det eneste ord »ja«, for nu er hun lige ved at græde, og hendes stemme ryster.

»Hvem var det nu,« spørger Ola så noget efter så træt, så træt, »hvem var det nu, der engang sagde noget om, at den gode hyrde sætter sit liv til for at frelse det fortabte? Hanna, hvem var det?« Og Ola lukker øjnene, så træt han er.

»Det var Jesus,« svarer Hanna, og nu græder hun pludselig ikke mere, der kommer med et ligesom lys og liv i hendes øjne.

»Lån mig den bog, det står i,« beder Ola lidt efter. Og Hanna skynder sig ind i sit eget kammer og tager den sorte, lasede bibel med sig tilbage; så lægger hun et mærke, hvor hun ved, ordene står, og hun lægger bogen i Ols hænder. Han er lige ved at falde i en sund og tryk søvn, og han smiler til hende.

Så siger han og ser lige ind i hendes strålende blik:

»Hanna, jeg skal nok i morgen gå med dig — helt ind i kirken — helt inden for! For hyrden — ja, hyrden var nok ude at lede efter det fortabte — og fandt det!«

Ola selv undrede sig, da han næste morgen vågnede med den slidte bibel i sin hånd, men det var kun et øjeblik, for så vidste han, at i uvejret sidste nat havde der nok virkelig været en Herre og Mester ude for at søge og finde det fortabte.

MOBILSUG - skal vi suge i fællesskab?

Teknologi og telekommunikation udvikler sig med stormskridt. Uanset at vi lever i et fre-
deligt og rart hjørne af storbyen, står tiden ikke stille, men udviklingen påvirker også vores
kvarter - på godt og ondt.

Udviklingen omkring os har indflydelse på hvilke opgaver husejerforeningen og dens be-
styrelse skal bruge ressourcer på. Samtidig har vi tradition for at løfte i flok, ved som en
vigtig del af fællesskabet at søge fælles løsninger, hvor det er fornuftigt.

Som eksempler kan nævnes fællesantenne, vedligeholdelse af gader og kloakker og be-
kæmpelse af faraomyrer, som det seneste eksempel på en fælles løsning af et problem.

Netop udviklingen og traditionen for fællesskab var en af årsagerne til at vi fik ændret vo-
res vedtægter på den seneste generalforsamling. Ikke fordi bestyrelsen stod med aktuelle
planer om nye, store opgaver - men der var behov for, at foreningen efter generalforsam-
lingens beslutning i takt med udviklingen fik lidt nemmere ved at tage nye opgaver op.

De skærpede arbejdsmiljøkrav på renovationsområdet, ønskerne om øget sortering og
genbrug, R98's planer om større affaldsbeholdere og 14-dages tømning (som vi foreløbig
fik forhindret sidste år) - er alle forhold der gør, at vi i de kommende år må forvente at stå
overfor stigende udgifter og krav i f.m. afhentning af dagrenovation.

Et par aktive husejere har på den baggrund på eget initiativ (TAK for indsatsen!) under-
søgt om et fælles mobilsugsanlæg kunne løse nogle af de problemer vi står overfor og
også fået vurderet, hvad et sådant anlæg i givet fald vil koste. Alt dette er beskrevet i
indlægget i dette nummer af KILDEN.

Mit ærinde her er ikke at tage stilling for eller imod, det mener jeg vil være alt for tidligt og
på for usikkert et grundlag. Og jeg kan også love, at vi ikke på den kommende generalfor-
samling skal tage stilling til om vi skal have mobilsug eller ej!

Derimod vil jeg gerne opfordre alle til at drøfte sagen og sætte sig så meget ind i emnet,
at vi på generalforsamlingen i februar kan tage stilling til om vi - evt. med hjælp fra en
rådgiver - skal arbejde videre med at belyse fordele, ulemper, konsekvenser og økonomi,
så vi på en senere generalforsamling kan behandle et mere konkret forslag.

Jeg håber hermed at ha' givet bolden op til en debat om **MOBILSUG!**

Christian Sonne
formand

Mobilsug 2

Der arbejdes på sagen.

Det er hensigten at fremkomme med et oplæg til den kommende generalforsamling, hvor husejerne så kan fremkomme med synspunkter til projektet..

Udgangspunktet har været at indføre et nyt afhentningssystem for at, undgå alle de gener der er ved det nuværende afhentningssystem.

Den tekniske del.

R98 er gået i gang med sagen og har udsendt et første forslag til affaldsafhentningsteder.

Der kalkuleres med 22 nedkast, som den viste plan afslører.

Det betyder at man skal gå en strækning på max fire huse, for at aflevere sin affaldspose.

Dette projekt kan finjusteres både til flere eller færre nedkast. Prisen på anlægget vil naturligvis være afhængig af antallet af nedkast .

Under hver nedkast vil være en nedgravet beholder. Denne beholder vil blive tømt 2 gange om ugen fra en af de to brønde, der – på planen er markeret med en firkant.

Der vil således komme en bil, med et sugeaggregat, der er så kraftigt, at den kan tømme beholderne fra de 40x40 cm firkantede lemme.

Storskraldsordningen som den er i dag, vil fortsat være gældende.

Design.

Nedkastene, der vil være den synlige del af anlægget, vil fremstå i størrelse, som en stor offentlig papirkurv. Der vil være mulighed for at husejerforeningen selv designer dette nedkast så det passer ind i kvarteret.

Ark. Peter Steffensen, som bor i Nyhavn har tilsvarende designet det nedkast, der er placeret langs molen i Nyhavn, og har endda modtaget ID-pris for samme.

Finansiering

Parallelt hermed arbejdes der på flere finansieringsmodeller.

Der gives flere muligheder – eje eller leje.

I gruppen er man mest interesseret i en løsning, hvor den fremtidige renovationsafgift fortsat sker via ejendomsskatten.

R98 har til dato beregnet sig en årlig rentesats på 10,95 % ved finansiering af sådanne anlæg.

Grundejernes Invensteringsfond har arbejdet med nye finansieringsmuligheder, hvor der arbejdes med en rente på 4% med en afvikling på 20 år. Aftalen bindes sammen med R98's leasingkontrakt, så R98 indestår for at pengene bliver betalt

Det er en sådan model, der arbejdes videre med. Kan vi opnå samme ordning vil det betyde, at den besparelse der vil være ved afhentningsafgiften (60%), ville kunne finansiere udgiften ved etableringen af anlægget.

Af de ca. kr.12.000,- vi betaler i ejendomsskat, er de ca. kr. 1.500,- renovationsafgift.

MVH Karin Skou og Birthe Just

Kildevælds Torv

23. november 1997

Som det bør være åbenlyst for enhver, der har sin gang i Kildevældsgade, er entreprenøren i skrivende stund blevet færdige med det meste af belægningsarbejdet på sydsiden af Torvet. Og det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i trafikgruppen glæder os meget ved at se projektet blive til virkelighed. Det har været spændende at se konturerne af det nye torv dukke op, efterhånden som huller og grusbunker blev til vandrende, fortov og granitsten i buer.

Vi har undervejs haft et meget konstruktivt møde med kommunens byggeleder og entreprenøren, og har løbende kontakt med begge, med spørgsmål og svar fra begge sider. Siden informationsmødet på torvet er der sket nogen justeringer af den endelige udformning.

Politiet havde indvendinger mod de rækker af bordursten, der afsluttede torvet i begge ender af Kildevældsgade. De ville ligne et fortov, hvilket det ifølge færdselsloven ikke er. Og kommunen havde oveni det problemer med at få budgettet til at hænge sammen. Det har vi diskuteret frem og tilbage med dem, og spørgsmålet er nu endelig faldet på plads. Der afsluttes udvendigt på afvandingsrenden med 3 rækker chaussésten, 3 rækker brosten og endelig en kantsten, før torvet møder Kildevældsgade med en rampe i asfalt. Det er nok ikke den løsning vi havde drømt om, men en klar forbedring i forhold til kommunens forslag, der alene var en asfaltrampe.

Den ny belægning fortsætter i sidegaderne, som i vort oprindelige projektforslag, helt ud til facadelinien. Det er til disse områder lykkedes entreprenøren at fremskaffe en granit, der i farvespillet ser ud til at ligge tæt op ad den eksisterende, bag fortovsfliserne.

Som det blev foreslået på informationsmødet, er der blevet lagt trækrør til ledningstræk for en fremtidig gadebelysning, dels langs fortovet udenfor træerne, og dels ind til rotunden.

Vi undersøger i øjeblikket mulighederne for at få banket toppen af bunkeren og fylde den op, når nu maskinerne alligevel er på stedet. Det ville være tosset ikke at få det gjort i samme ombæring.

Som det vil fremgå af tidsplanen, der er optrykt nedenfor, forventer entreprenøren, hvis ellers vejret ikke bliver for koldt, at de er færdige med arbejdet den 19. December.

ID	Opgave	Varighed	Start	Slut	17 Nov '97		24 Nov '97		01 Dec '97		08 Dec '97		15 Dec '97								
					o	t	f	i	s	m	t	o	t	f	i	s	m	t	o	t	f
1	Afspærring	2d	24-11-97	25-11-97																	
2	Opbrydning	3d	26-11-97	28-11-97																	
3	Afvanding	3d	28-11-97	02-12-97																	
4	Grusbærelag	4d	02-12-97	05-12-97																	
5	Chaussebelægning	10d	08-12-97	19-12-97																	
6	Tilslutninger sideveje	5d	08-12-97	12-12-97																	
7	Tilslutninger Kildevældsgade	4d	11-12-97	16-12-97																	
8	Rydning	2d	18-12-97	19-12-97																	

Vi håber at tidsplanen holder, så vi kan indvie det nye torv med et lille julearrangement.

Med venlig hilsen
Trafikgruppen

Jette Bisbjerg, Jørgen Dahl Madsen, Torkil Groving, Jakob Breck